

poczatektekstu

[Sędzia sprawozdawca 00:00:01.698]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z 29-go czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu w sprawie z powództwa R. [? 00:00:12.138]

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) imieniu M. C. w Z. o zapłatę w przedmiocie

[? 00:00:23.828]

sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 26-go stycznia 2015 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Zgierzu w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygnaturze akt I C 4434/14, co do należności głównej w zakresie kwoty 230 złotych 3 grosze oraz kosztów procesu, po pierwsze oddalił powództwo w zakresie kwoty 230 złotych 3 grosze, po drugie ustalił, że strony ponoszą koszty procesu na zasadzie stosunkowego rozdzielenia kosztów artykuł 100 zdanie 1 kpc, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się strona powodowa. Zaskarżyła wyrok w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego to jest artykułu 481 paragraf 1 i 2 kc przez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy powódka jednoznacznie dochodziła odsetek ustawowych wyliczonych na podstawie artykułu 481 kc, co wielokrotnie było wskazywane w toku postępowania. Naruszenie prawa materialnego artykułu 8 ustęp 1 Ustawy z 8-go marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy Sąd I Instancji nie był uprawniony do wyboru sposobu naliczania odsetek i zastępowania w tym zakresie woli wierzyciela, która została wyraźnie wyartykułowana w toku postępowania. W oparciu o te zarzuty apelujący domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kwoty 230 złotych 3 groszy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu za pierwszą instancję według norm przepisanych. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jest niezasadna. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny. Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie dokonał prawidłowej, gdyż odpowiadającej wymogom artykułu 233 paragraf 1 kpc oceny dowodów w oparciu, o którą wyprowadził także trafne wnioski jurydyczne. Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy trafnie ustalił, że z zebranego materiału dowodowego nie sposób przyjąć, że za opóźnienie należą się odsetki określone przez przepis artykułu 481 paragraf 1 i 2 Kodeksu cywilnego. Żaden z dowodów na tę okoliczność nie wskazuje. W umowie z dnia 2-go maja 2011 roku strony nie umówiły się na odsetki ustawowe. Wobec faktu, że nie jest rzeczą Sądu Okręgowego odwoławczego powielanie wywodów Sądu I Instancji, którego argumentację Sąd Okręgowy w pełni podziela w ramach niniejszego uzasadnienia poprzestać należy jedynie na odniesieniu się do stanowiska apelacji naruszenia artykułu 481 paragraf 1 i 2 oraz artykułu 8 Ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, że powodowi należą się odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie artykułu 56 ustęp 1 Ustawy Ordynacja podatkowa. Z uwagi na datę zawarcia umów zastosowanie w sprawie ma Ustawa z 12-go czerwca 2003 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Zważyć należy, że przepis artykułu 8 powołanej Ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych reguluje kwestię odsetek za opóźnienie w sposób odmienny niż wynika to z Kodeksu cywilnego. W ocenie Sądu Okręgowego trafnie przyjął Sąd Rejonowy, że roszczenie odsetkowe nie zostało przez powoda prawidłowo określone. W rozpatrywanej sprawie brak jest usprawiedliwionych podstaw do naliczania odsetek ustawowych. W przedstawionej bowiem umowie brak jest zapisu precyzującego rodzaj odsetek za opóźnienie. Strony nie wykazały w umowach, że w przypadku opóźnienia wierzycielowi należą się odsetki ustawowe, nie podały również ich wysokości. A zatem nie można przyjąć, jak to podnosi apelujący, że strony umówiły się na odsetki ustawowe. Podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, co do zastosowania i wzajemnych relacji norm wyrażonych w artykule 8 Ustawa, Ustawy o terminach zapłaty oraz artykułu 481 paragraf 1 i 2 kc, iż w przypadku spełnienia warunków zastosowania artykułu 8 Ustawy o terminach zapłaty, jako przepisu szczególnego wyłączone jest stosowanie normy ogólnej wyrażonej w artykule 481 paragraf 2 Kodeksu cywilnego. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym, między innymi w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5-go września 2014 roku sygnatura akt I ACa 287/141. Dlatego też zdaniem Sądu Okręgowego apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu na podstawie artykułu 385 kpc. O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie

artykułu 98 paragraf 1 kpc w związku z artykułem 391 paragraf 1 kpc oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określania wynagrodzenia kosztów adwokackich mianowicie paragrafu szeście sze..., 6 punkt 2 w związku z paragrafem 13 ustęp 1 punkt 1. (...)